

სტრია ლდემოკრატიული

ფურსელი

ქუთაისი,
სამშაბათი, 20 დეკემბერი

1905

ნომერი 3 კაპივა * წელიწადი პირველი.

რუსეთის სოციალ-დემ. მუშათა პარტია.

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

№ 6.

ყოველ - დღიური გაზეთი.

№ 6.

ძენინა მღენა ალექსანდრე ჭუმბურიძის ასული, ძმა მისი მიქტორ და თ-დი ქონსტანტინე შარნაოხის ძე ლორთქიფანიძე, გაუწყებენ რა გარდაცვალებასა პირველი და მეორე ხოლო მესამე სიმაჯრისა თვისისა

აზ. ალექსანდრე ნიკოლოზის ძის ჭუმბურიძისა,

უმორჩილესათ გთხოვენ პატივისცემით მათ და დაესწროთ მიცვალებულის გამოსვენებას თოფურისა სავაომყოფოდან 20 ამა ქრისტეშობისთვის, დღით სამშაბათს, ნაშუადღევს სამ საათზე.

რევოლუციონურ ფლოტის სარდალი შმიტი ჩამოახრჩეს. მატროსები გაიფიცენ. გაფიცული პროლეტარიატი გენერლებს ატყუებს. გენერალიტეტი თხოვს პროლეტარიატს ფარმა მაინც დამითმო. ბალტიის მხარე 60000 შეიარაღებული. აჯანყ. ხელშია

კავიბან შმიტის ჩამოახრჩობის გამო.

რევოლუციონური ესკადრის უფროსი მოქალაქე შმიტი 14 ამ თვეს ჩამოახრჩეს, მოკლეთ გვაუწყა ტელეგრაფმა. ერთხელ კიდევ ამოითხუნა წმინდა სისხლში თვისი საზიზღარი კლანჭები დუხჭირმა თვითმპყრობელობის მთავრობამ. კიდევ დაეწაფა იგი სისხლს, რომელიც მას უკვლავის წყაროთ დაუსახავს: დიახ, ერთათ ერთ წყაროთ სიცოცხლისა თვითმპყრობელობის მთავრობისათვის ისტორიამ სისხლი აქცია; მისი არსებობა სავსებით დამოკიდებული შეიქნა მზედ, თუ რამდენ სისხლს დაღვრის და შესვამს იგი, სხვა საშუალება სიცოცხლისა მას უკვე მოუსპო ისტორიამ. რუსეთის ფლოტი (კუსიმიდან მოკიდებული დღემდის რევოლუციის მოწინავე რაზმებში დგას. იქ, დიდ ოკეანეში აჯანყებით შემუსრა და არაბათ აქცია თვითმპყრობელობის ძალა; აქ, რუსეთში რევოლუციის ცეცხლი მოაფრქვა მიდამოს. შმიტი ბრწყინვალე ნაპერწკალი იყო ამ რევოლუციონური ცეცხლისა. მან დასწვა, დასდაგა და გააშწარა თვითმპყრობელობის მთავრობა. გამწარე უღმა მთავრობამ პირად შურის ძიებას მიმართა. მან მოკლა შმიტი, მაგრამ ნამდვილათ მოკვდა მკვლელი. შმიტმა თვისი სიკვდილით ბრძოლა სთესა; მთავრობამ მიწაში იძია შური; მებრძოლი ხალხი ერთათ ამოიდებს მის სისხლს. მთავრობამ ამ ხანათ ერთი მებრძოლი იმსხვერპლა; მებრძოლი ხალხი თვით მთავრობას მიიტანს დიდი რევოლუციის სასმხვერპლოზედ. მთავრობამ რევოლუციონური ხალხის სურვილის წინააღმდეგ მსჯავრი დას-

დვა შმიტს; რუსეთის პროლეტარიატი თანხმით რევოლუციონური ხალხის ნდობისა საჯაროთ მოუწოდებს და თვის მსჯავრს დასდებს მთავრობას; შმიტი ფარულათ შეიწოა მან, ჩვენ სადღესასწაულო აღრ-ზაუროთ დავსწვათ ჩვენ მსხვერპლს. მ.შ. საუკუნო სახელი და ხსენება მოქალაქე შმიტსა, გაუმარჯოს ყველა მოქალაქეს, რომელშიც შმიტისებური სისხლი სდულს, მისებური გულა სცემს, მისებურ თავგამეტებით მიეჭანება მერმისისაკენ; გაუმარჯოს რევოლუციონურ ფლოტს, კლავ გამარჯვება მას.

ზინ და ბარათ.

უნებურათ მომავონდა რუსეთ-იაპონიის ომი, როცა ამ სტატიის წერას შევუდექი. რა ამბით შეხვდა უმადლესი სამხედრო ბიუროკრატია ომის დასაწყისს: სულ 50 ათასი ჯარის კაცი არის საქირო იაპონელებს დასამარცხებლათო, გაიძახოდა გენერალი „ოტრაკოვი“ კუროპატკინი; ტოკიოში მოვაწვინებთ ხელს ზავზე, წერდა შინ დედას გენიოსი სარდალი. ამის მიმყოლი გენერლები და აფიცრები ხმა მალლა გაიძახოდნენ რუსეთის შტიკების ამბავი ჯერ არ იციან „მაკაკებმა“, სულ მოკლედ რომში ვაგემებინებთ მათო. იმდენათ იყვენ გატაცებული ძღვევაზოსილი გამარჯვების მოლოდინით, უკეთ რომ ვთქვათ ჩინებით და ორდენებით, რომ ერთი მეორეს ეჯიბრებოდნენ ბრძოლის ველზე წავლის შესახებ. ასეთი გატაცება მხოლოთ წუთიერი გამოდგა. აფიცრების ბრიყულ სითამაშეს მამაცმა იაპონელებმა მალე ფრთები შეაკვეცეს: პირველი შეჯახება ზღვაზე და ხმელეთზეც რუსის ჯარ-

თან შეიქნა წინამორბედი იაპონელები დაურულელებელ გამარჯვებისა. წყნარმა ოკეანემ შთანთქა ასი და ათასი მალიონების საღირალი გემები ჯავშნიანი და უჯავშნო, შთანთქა ათასობით და ათი ათასობით მეზღვაურები. მისში მომხთარმა ბრძოლამ კუნძულ კუსიმასთან, აღმირალ ტოგოს ზღაპრულმა გამარჯვებამ და როჟდესტვენსკის სამარცხვინო დამარცხებამ, მით უფრო სამარცხვინომ, რომ ნებოგატოვი რამდენიმე ჯავშნიანი გემით ტყვეთ ჩაუვარდა ხელში იაპონელებს, მთელი ქვეყანა გაავიწრა, ერთხმით ალაპარაკა. ხმელეთზე ბრძოლა გამოიხატა გენერალი კუროპატკინის იალუდან მოკიდებული ციმბირაძის ნელ-ნელა დამარცხებულ უკან ხევაში: დამარცხებული თავის ხატებით უკან გარბოდა. მის მაგალითს ბეჯითათ ბაძავდენ სხვა გენერლები და აფიცრები. სასტიკ ბრძოლის დროს, როცა იაპონელი და რუსის სალდათებთა ერთმანეთს თავს აკლავდენ, აფიცრობა ბუჩქებში კურდღელივით იმალებოდა და უფრო ხშირათ ლაჩრულათ უკან გარბოდა. არა ერთს და ორს აფიცრს მოუდეს ბოლო თითონ რუსის სალდათებმა, როცა აწჩევდენ მათ გმირულ მოქმედებას. რას აკეთებდა ორი წლის განმავლობაში რუსეთის გენერალიტეტი და აფიცრობა მანჯურიაში? რუსეთის მშრომელი ხალხის სიმწრით გადახთილს ფულებს ქურდობდენ და ჯამდენ. განუწყვეტილ ორი წლის განმავლობაში გარყვნილების მორევში ცურავდენ. აღმირალი ალექსეევი, შორეულ აღმოსავლეთის ნამესტნიკი, როცა ძილს მუკემოდა ხოლმე ვაგონში, მისი მატარებლის გარშემო ყოველივე მოძრაობა უნდა შეწყვეტილიყო, ყვე-

ლანი უნდა დაჩუმებულიყო, პარავოიკ ვერ დაიყვირებდა, რომ ძილი არ დაუფთხეს სვავ აღმირალსო. გენერალი სტესელი ნამდვილი აფერისტი, რომელმაც ქვეყანას ყური გამოუყრუა მხოლოთ თავის-თავის ქება-დიდებათ, ბოლოს სამარცხვინოთ იაპონელს ჩაუვარდა ხელში, რათა თავის ძროხები გადაერჩინა, რომელმაც გვარიანი შემოს ვალი მიცა, როცა პორტარტური ალყა შემორტყმული იყო და სალდათები მშვერ წყურვალე და დასნეულებულინი ლოგინათ ეყარენ. მებრძოლ სალდათებს და მატროსებს ბედმა არკუნა მუდმივათ შიმშილი, სიცოცხე, სიტტვლე და განუწყვეტელი ძრძოლა. თავი ისახელეს თავგანწირული ბრძოლით სალდათებმა, შეირცხვინა თავი და ლაფი დაისხა მთელმა სამხედრო ბიუროკრატიაში, მთელმა გენერლობამ და აფიცრობამ. ერთი ვამოჩენილი სარდალი, ერთი ნიჭიერი გენერალი არ მოინახა მთელი ორი წლის განმავლობაში. სწორეთ ეს თავსხლათდასხმულნი, მანჯურიდან გამოქცეულნი და აქ დარჩენილნი მათი მზავსნი გენერლები და აფიცრები გამოუღლან სამშობლოს მხსენლათ; ჯაშუშებთან, ჟანდარმებთან, პოლიციელებთან, ღვდლებთან და ხულიგანებთან ერთათ გამოილაშქრეს რევოლუციის წინააღმდეგ. 22 ოქტომბერს თფილისში ისახელეს თავი თავის გმირობით, მოკლეს სხვათა შორის 8 წლის მოწავლე ბაკში მიშა ცირულნიკოვი, როცა ის კოკობიას თამაშობდ; დაარბიეს სახლები, რედაქციები, სასწავლებლები ერთი სიტყვით ყველაფერი, რაც კი წინ შეხვდათ. ამდენი ხანია აღმოსავლეთ კავკასიაში მეფის მთავრობის მეოხებით სისხლი იღვრება თათ-

რებსა და სომხებს შორის. ქებული მხედრობა გამოდიოდა ამ სისხლის ღვრის მოსასპობათ მარა არა თუ შევლოდა რამეს, თითონ ხელს იბობდა სხვის უბედურებაზე; სახლებს ცარცვადენ და იმით ტრაბახობდნენ კეთილშობილი აფიცრები, რომ თითუღმა კახაკმა და სალდათმა 300-400 მანეთი იშოვაო, როცა ბაქო ცეცხლის ალში იყო გახვეული, როცა ნამესტიკმა ვირონცოვმა თფილისის სოციალ-დემოკრატებს მიმართა სომხებსა და თათრებს შორის მშვიდობის ჩამოსადგებათ და ამით თავის უძღურება აღიარა, ეს იუკადრი ეს თფილისის გენერლებმა და აფიცრებმა, მიტინგიც გამართეს და ერთხმით დაადგინეს: ჩამოერთვას იარაღი სოციალდემოკრატებს, ვორონცოვი კი მოლაღატეთ იქნეს გამოცხადებული, რადგანაც მშვიდობიანობის ჩამოგდება დააკირა სოციალდემოკრატებს და არა ჩვენო.

მანჯურიაში დამარცხებული გენერალი კაულბარსი ოდესაში კონტრევოლიუციის მეთაურათ გამოვიდა ნეიდგარტთან ერთათ. სამხედრო მინისტრათ ნაყოფი გენერალი სახაროვი, რომელსაც ბოლო მოუღო მებრძოლმა ქალმა, სატრაპათ დანიშნეს სარატოვი გუბერნიაში და იქ გამოიჩინა თავისი სამხედრო ნიჭი: დამშეულ, გაღატაკებულ გლეხებს მხეცურათ ცემდა, ამათრახებდა და ასობით და ათასობით ციხეებში ამწყვდევდა. ამ ბოლო დროს აქაც ქუთაისში აფიცრები გამოსულან ხალხის წინააღმდეგ რაღაც სულ უბრალო შემთხვევის გამო 28 და 29 ნოემბერს ცოტა დააკლდა მთელი ქუთაისის დარბევას და დაწიოკებას. მას აქეთ კახაკების აფიცრები სულ მიზეზზე არიან. რას არ ჩმახვენ! რას არ იგონებენ! კახაკს თოვლი ესროლა 8 წლის გემნაზიელმა ქუჩაში, მაშინვე ქალაქს აფრენენ გუბერნატორთან, მცხოვრებლები კახაკების წინააღმდეგ ამხედრებულანო. ვინმე წურბელა მედუქნემ ძვირათ დაუფა ა საქონელი, ამაში მთელი ქუთაისის მცხოვრებლების მხრივ შეთქმულობას ხედვენ; ვინმე ხულიგანმა ქუჩაში ხუმრობით თოფი დაუმისხა, ამაში პოულობენ ნიშანს მათ წინააღმდეგ აჯანყების დაწყებისას.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ქუთაისის მცხოვრებლები იმდენათ კეთილგონიერნი არიან, რომ კახაკების აფიცრების პროვოკაციაზე მხოლოდ ზიხლით უპასუხებენ და მათგან გასროლილ ანკესზე არ წამოგებნიან. დროა აფიცრობაც მოვიდეს გონს და შეურიგდეს იმ აზრს, რომ ცუსიმების, ლიპოანების და მუკუნების გამოძევები რეჟიმები უკვე დასამარებულია და მისი მკვდრეთით აღდგენა ამოოცნებაა.

დ ე ჯ ე მ ე ბ ი .

გაზეთ „Прибалтийскій край“-ს ატყობინებენ ტელეგრაფით სტოკგოლმიდან რეველში მისულ შევცის კრეისერის კაპიტნის მოხსენება. როცა კრეისერი შამოვიდა ნავთსადგურში „სალიუტი“ (შებვედრა) არავინ მოახდინა. კრეისერზე ნავთსადგურის უფროსის სახელით მისულმა აფიცრმა განუცხადა, რომ სალიუტის მიცემა შეუძლებელია, რადგან მთელი საომარი მასალა აჯანყებულებმა დაიტაცესო.

კაპიტანმა ქალაქი სრულ ანარქიულ მდგომარეობაში იბოვა; გარდა ერთი დრაგუნის პოლკისა, ყველანი ნამცხადურათ უერთდებიან აჯანყებულებს. ვისაც კი რამე მოეძევება, საზღვარ გარეთ მიეშურება. ქალაქში შეადგინეს შავი რაზმი, რომელიც აშკარათ ავრცვლებს ხულიგანურ მოწოდებებს, რომლებშიაც აღნიშნული იყო მთავრობის მოწინააღმდეგე 750 კაცი. ამათ რიცხვში ერთა შევციის კონსულის სახელი და გვარიც, მაზრებში კი რაღაც უცნაური ამბები ხდება, მხოლოდ ერთ მათგანში დამწვარი და დაქეულია ორპოცი ციხე. ლატეშების და ესტონელების გლეხებმა დაიტაცეს ბარონების მიწები და იყოფენ ერთმანეთს შორის. კურლიანდის ქალაქი ტუკუმი 11 საათის განმავლობაში აჯანყებულა ხელშია, რომლებმაც ერთ სახლში ჩამწყვდიეს 119 ჯარის კაცები და უნდოდათ ცეცხლში მათი დაწვა. რამდენიმე საათის შემდეგ დრაგუნებმა და არტილერიის ჯარმა მოახერხა ქალაქის ხელში ჩაგდება, რომ შური ეძებათ თავიანთ ამხანაგებისათვის. დრაგუნებმა შერევეს ერთ სახლში 60 აჯანყებული, წაუკიდეს მას ცეცხლი ყოველი მხრიდან და სუკვილანი დასწვეს.

ორი საათის შინდევ აჯანყებულებმა დატყვევეს დრაგუნების კომანდირი პოდპოლკოვნიკი მილლერი და ლუკმა-ლუკმა დაგლიჯეს ი.ი. ლეინგ-ვარდენში აჯანყებულები გარს შემოარტყენ დრაგუნის ჯარს 120 კაცს, რომლებიდანაც 115 კაცი იქვე დააწინეს; დანარჩენები ვაიპარენ ნეიბურგთან რიგა-ორლოვის გზაზე. რეველში ააფეთქეს სამხედრო მატარებელი, დააღუპა 200 დეკახაკები, დანარჩენები დაჭრაღნი არიან. იმავე გაზეთს რიგიდან ატყობინებენ, რომ სამხედრო და შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაუგზავნა რიგაში გუბერნატორს ორი შიკრიკა შიფრიანი ტელეგრაგამით წყლით რეველში გასაგზავნათ. მაგრამ გემის მართველმა უარი განუცხადა ამის მიღებაზე, რადგან აჯანყებულებმა იმით შეაშინეს ისინი, რომ ჩაძირავენ ყველა გემებს, რომლებიც კი დახმარებას ამოუჩენს

მთავრობას, და რადგან პეტერბურგსა და რეველს შორის ტელეგრაფი არ მუშაობს, ამისათვის შიკრიკები თავიანთი დეპეშებით უნდა დაბრუნებულიყენ სატახტო ქალაქში.

ახალი დროის სარწმუნო წყაროებიდან გავიგეთ, რომ რიგაში იმდენათ სერიოზულათაა საქმე, რომ გადაწყვეტილია იქ გაიგზავნოს მთელი საარმიო ჯარები პეტერბურგის სამხედრო ოლქისა.

განდა გვანდაის ჯანსაჯანეებულ ღატაშეგას რაცხვი სამედაათას ვატსე მეტას და ყველა ასანაშეაანადებულნი ანაან. ეს დეპეშა მოიტანა ფოთში მოსულმა გემმა.

მიხაილოვიდან. თბილისიდან გამოვიდა საეჭვო მატარებელი. გავიგებთ ყველაფერს დანამდვილებით. მზათ იყავით.

მისაღლოვის ორგანაზცაია.
ბათოში. შმიტტი ჩამოახჩეს 14 დეკემბერს სევასტოპოლში. მატროსებმა გამართეს სამგლოვიარო პროცესია, მონაწილეობას ღებულობდა ფლოტი, რომელსაც ის წინამძღოლობდა. ჩამოახჩო ციხის კომენდანტმა. შავი ზღვისმატროსები არ მუშაობენ იმ დღიდან, ეხლაც განაგრძობენ გაფიცვას. ნოვოროსისკიდან უნდოდათ მოეყვინათ ერთიპოლკი კახაკების, მაგრამ მატროსებმა არ გადმოიყვანეს.

მიხაილოვიდან. თფილისი მოწყვეტილია გორიდან და მთავრობის ხელშია. ჩვენებს არ უშვებენ.

მიხაილოვიდან. დაკავეს საეჭვო მატარებელი და ორი გენერალი. მოაქვთ ორი დახურული და დაპლომბილი ვაგონი. უნდა გახსნან, მაგრამ გენერლები წინააღმდეგობას უწყვენ.

ყველა მოქალაქეთა მიმართ.

ყველა მოქალაქეთათვის ცხადი უნდა იყოს, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ფოსტა-ტელეგრაფის მოხელე ა გაფიცვას. შარშან ამ დროს ოცნებოდა კი წარმოუდგენელი იყო ის, რომ თელი რუსეთის ფოსტა-ტელეგრაფის მოხელენი ერთხმად და ერთ დროს უარსყოფდნენ მონობას, თავს თავისუფალ მოქალაქეებათ აღიარებდნენ და მეფის თვითმპრობელობას სასტიკ ბრძოლას გამოუცხადებდნენ. დღეს კი ეს ფაქტია, ფაქტი დიდმნიშვნელოვანი და საყურადღებო. ეს გიფიცვა კერძო საქმე არ არის; თითუელი შეგნებული მოქალაქისათვის ამ ბრძოლას არსებითი მწვავეა და ჯერ კიდევ ბოლო არ უჩანს. ამიტომაც მოუწოდებთ მოქალაქეთ და ყველა დაწესებულებებს რაც შეიძლება მეტი თანაგრძობა და ნივთიერი დახმარება აღმოუჩინონ გაფიცულთ. შემოწირულება „სოციალდემოკრატიული ფურცლის“ რედაქციაში მიიღება.

ახალი ამბები.

*** მსბების ატეგსკოვსკი ქუჩაში რი ეშველა. დღეს ქალაქის გამგეობამ შემდეგი განცხადება გააკრა. ქუჩებში: მიუხედავათ იმისა, რომ ბ. ყაბები არა ერთხელ არიან გაფრთხილებულნი, ექიმისაგან შეუძოწმებლათ ღორის ხორცი არ გაყიდონ, ზოგიერთი მათგანი კიდევ განაგრძობენ ამ ბოროტ მოქმედებას და ამიტომ ვაფრთხილებთ მცხოვრებლებს შეუძოწმებელი ღორის ხორცი, რომელსაც ქალაქის გამგეობის ბეჭედი არ ექნება დასმული, არ იყიდონ და მით უზრუნველყონ თავიანთი თავი მოწამვლისაგან, რაიცა ხშირათ თავდება დაბრძვებით, ქუჩიდან შემლით და აგრეთვე სიკვდილით.

ქალაქის გამგ. მონდობ. მიკროსკოპისტი სტუდენტი - ბეთთალი

კ. ზაკაიოვილი.

*** ძვირას 18 დეკ. სამეურნეო სკოლის დარბაზში მოხდა მიტინგი რუეისპირელების, ქომის და ჯიმასტაროს მცხოვრებლებისა.

კრებამ ერთხმით მიიღო ორგანიზატორების რეზოლიუციები და აშრეზოლიუციების განსახორციელებლათ აირჩია შემდეგი კომიიები.

1. კოპისია, რომელსაც ევალება მხოლოდ ფულის მოგროვება იარაღია შესაძენათ.

2. კომისია, რომელმაც უნდა მოძებნოს 7 დღის განმავლობაში და დაიჭირავოს სახალხო სახლი კლუბისათვის და აგრეთვე ამ კომისიამ უნდა გამოიანგარიშოს დაახლოვებით თუ რამდენი დაუჯდება ხალხს ამ სახალხო სახლის შენახვა თვეში და ამის და მიხედვით მოაგროვოს ფული.

კრებამ აგრეთვე აირჩია სამხედრო ტენიკური ორგანიზაცია, რომელსაც დავალა იარაღის შეძენა და აგრეთვე წითელ რაზმის მოწყობა. ორგანიზაცია დღეიდანვე შეუდგება თავის მოვალეობი აღსრულებას, რადგანაც რუეისპირიდან უკვე ფული მოგროვილი ყოფილა იარაღისთვის.

*** 18 დეკ. ნემსაძის ბაღში, სადაც ს.-რევოლუციონერებისთვის სათავად-ახნაურო ბანკს, რომელსაც დაგირავებული აქვს ეს მამული, დაუთმია სახალხო კლუბისათვის აქაური შენობა, შესდგა კრება ბალახვანის მცხოვრებლებისა. კრებაზე აღძრეს საკითხი ქალაქის თვითმართველობის და დამხმარებელ კასის შესახებ. კრებამ გარდა რამდენიმე კაცი-სა საქირათ დაინახა ბრძოლის კასის გაძლიერება, მხოლოდ თვითმართველობის შესახებ ჯერჯერობით აღაო გადაწყვიტა, რადგან ამ საკითხზე განსაკუთრებული კომისია არის.

*** ძვირას 18 დეკ. შუადღეზე დიდი ციხიდან გაიქცა ახალგაზდა ტუსალი, რომელიც წელიწად-ნახევარი მჯდარა იქ და ჯერაც გამოძიება არ დაუნიშნიათ მისი საქმის შესახებ.

ამას მიყოლია მეორე ტუსადიც, მაგრამ ყარაულს მიუსწრია ვალავანთან და დაუქერია.

მს ორი ღამეა ქუჩებში ღამ-ღამობით ცხენიანი კახაკები დაიარებიან აფიცრის მეთაურობით. ორისამი შემთხვევა იყო, რომ მათ მილიციონერებს და ისე მიმავლებს წაართვეს რევოლვრები. მცხოვრებლები ძალიან ერიდებიან მათ შეტაკებას ზე თავდაჭერულათ არიან, რადგან ჯერ კიდევ იმედი აქვთ, რომ დაპირებას შეუსრულებენ და იმათ მოაშორებენ ქალაქს. სწორეთ ცეცხლზე რომ ნაფთი დაახა, ისეა ქუთათურების საქმე. ქალაქში სხვა გაქვივრებასთან ნაფთიც არ არის, ქუჩებში სრული სიბნელეა, ფარნები აღარ იწებება და ამ დროს კი მეორე ხიფათი—კახაკების თავდასხმა, ერთი ღამეობიანათ მობრევა და თან ფულის ან იარაღის წართმევა მოგეოს. მცხოვრებლებში კიდევ უშიშანობა ჩამოვარდა და 8—9 საათს იქით ღამდამობით სიარული ქირს...

ქუთათის ფოსტის მოხელეები მედგრათ არიან თავიანთ პოზიციასზე, თუმცა ნივთიერათ მათაც გაუჭირდათ საქმე. გუშინ ისინი თავიანთ უფროსის—რიბჩინსკის მეთაურობით მოიღაპარეს ს. დ. ორგანიზაციას თავიანთ საქმეების შესახებ და თხოვეს მათ სტიქიური-ზნობრივი დახმარება გაუწიონ მათ ახლანდელ გაფიცვაში. ორგანიზაციაც დაპირდა მათ ამას.

თფილისიდან.

შირიჩკინმა, გრიაზნოვმა და კომპ. თავი წამოყვეს, უკანასკნელი ძალ-ღონე მოიკრიფეს და იერიშით მიდიან რევოლიუციასზე. პირველათ ყოვლისა გაფიცვის ბიუროსკენ მიაშურეს. მხოლოდ რამდენიმე მილიციონერი და მაშინისიტი ბოლქვაძის ძმა ჩაიგდეს ხელში, სხვებს ვერ მიწვდენ, მეორე დღეს ყველანი განათავისუფლეს უიარაღოთ. სადგურ თფილისის ჯარი შემოართყეს. რკინის გზის უფროსი გადააყენეს, მის ადგილას ვილაც გენერალი დანიშნეს. დიდი სურვილი აქვთ რკინის გზაზე მოძრაობის აღდგენის, მარა ვერაფრით ვერ მოუხერხებიათ ამიერ კავკასიის რკინის გზებზე 100.000 მუშა იქნება საქირო, რათა რიგიანი მიმოსვლა იქნეს შესაძლებელი. ამდენი გაწვრთნილი სალდათი სად არის?! ამ უხერხულ მდგომარეობიდან გამოსასვლელათ გენერალმა რკინის გზის უფროსმა განიზრახა გაფიცვის ბიუროსთან მოლაპარაკება; „ბიურომ უხელმძღვანელოს ყველაფრამდის მიმოსვლას, ოღონდ ჩვენი იყოს ფირმა. ჩვენ ერთ მატარებელსაც არ გავაგ-

ზავნი არსად ჩვენსას. თუარა რას გავს ჩვენი მდგომარეობა, თქვენ თითონ განსაჯეთ: ვილაც ბოლქვაძე ნიშნავს მატარებლებს, აძლევს ბრძანებას, ქალაქში შემოაქვს სურსათი, გააქვს აქედან, რაც სურს, მისთვის ფოსტაც მუშაობს და ტელეგრაფიც. ჩვენ რაღა? ეს აუტანელია! ბიუროსგან აღბათ ამის შესახებ შესაფერისი პასუხი მიიღო და ამით აიხსნება აქამდის არც ბაქოსკენ და არც ბათუმისკენ მიმოსვლა ვერ გაუშართავთ. გენერალ-გუბერნატორათ დანიშნეს მალაშა. ქუჩებში გაკრულია განცხადება, რომ ყოველგვარი, ყრილობა აკრძალულია. სანოვავით მოვაჭრე დუქნები რომ გაღებული იყოს, წინააღმდეგ შემთხვევაში ძალით იქნება გაღებული, დანარჩენი მალაზიები კი, რადგანაც გაიფიცენ, გაფიცვის მოხსნის შემდეგაც დაიკეტებიან. მუშების უბანი „ნახლოვება“ ჯარებით არის სავსე, ბეჯითათ დაეძებენ იარაღს. ქუჩებში დღე და ღამ კახაკების პატრულები დადიან და ცარცვენ ხალხს.

ასისტანტის ცნობებიდან

სოციალ-დემოკრატიული მუშათა კლუბში ყოველ პარასკეობით იკრიბებიან ხალხი ათის და ასისტანტები, რომლებიც სხვა საკითხთა შორის არკვევენ დღეს „ქალაქის მამეებისაგან“ დღის ანბარათ მიტოვებულ ქალაქის საქმეებს.

ერთი ამისთანა კრება გასულ პარასკევსაც შესდგა და გაიჩა საქმე მოქალაქე ბარტლომე მოსეშვილისა, რომელმაც ქუთათის სადგურზე შეშის ვაგონიდან გადმოზიდვის გამო რევოლიუციით მოკლა ერთი იქ მომუშავე მუშა. მოსეშვილი მორიგებია მოკლულის მშობლებს და შეპირებია 600 მან. მიცემას. კრებაზე ერთმა ორატორმა განაცხადა, რომ თუ ბ. მოსეშვილი დამნაშავე არ არის ამ საქმეში, მაშინ უნდა გავამართლოთ იგი და თუ დამნაშავეა ნუ თუ მუშა ფულებში უნდა გაიყიდოსო.

შემდეგ დააყენეს საკითხი მეთულუხეების ნიხრის თაობაზე. წაიკითხეს კომისიის მიერ მანძილის მიხედვით დადგენილი ნიხრი. აი ეს ნიხრი: 1. რიონიდან ახალი ყაფნამდე—10 კ. 2. რიონიდან მელიების სახლამდე—15 კ. 3. ლაითაძის დუქნებამდე, მარცხნივ და მარჯვნივ შესახვევებში—20 კ. 4. „ხასტავამდე“—25 კ.; 5. მესხეთის ქუჩაზე—მაიდნამდე—15 კ., 6. გვერუთის ქუჩაზე—ტყეშელაშვილის დუქნამდე და იქით 10—15 კ. 7. გამალმა ადგილებში 15 კ. და გორებზე 20—25 კ. მედროვეების შესახებ გამოიკვია, რომ ვილაცა დ. ქ. გამოჩენილა, რომელიც თავის ქეიფზე ადგენს მათ

ნიხრს, რისგამოც ძლიერ შეწუხებული არიან მცხოვრებნი. კრებამ მიანდო ორ კაცს ხსენებული პირის მოყვანა კრებაზე იმის გამოსარკვევათ, თუ ვისი სახელით მოქმედობს იგი ასე განუსაზღვრელათ. საქიროს ეს საკითხი კარგათ გამოარკვიონ ამ საქმეში ჩარეულებმა.

კრებამ დაადგინა მედიატორეთა დადგენილება არსად იქნეს განსაზღვრებული და აუცილებლათ იქნას სასრულეში მოყვანილი ათის და ასის თავების მიერ.

კრებას ქონია აგრეთვე მსჯელობა ქალაქში სანოვავის ნიხრის შესახებ. ამის მოსაწესრიგებლათ აირჩია კომისია რომელშიაც შევიდენ შემდეგი პირნი: აბზიანიძე, ი. ხეთერელი, ნ. თუთფერიძე, ნ. მესხი და კ. ჭუბაბრია. ნავთის შესახებ კრებამ დაადგინა დავალოს ორგანიზაციას ნავთის შოვნა და მოძებნა.

კრებაზე წამოაყენეს საკითხი სახალწლო სტოლის გაწყობის ჩვეულებების გადაგდებაზე. ერთხმათ მიიღეს, რომ სახალწლოთ მოლოცვის სტოლის გაწყობა სო.პონ. ხალხში.

ფ. ხ-ემ უჩიოა ასის და ათისთავებს, რომ ისინი დაეხმარონ ცნობების მიწოდებით ქუთათურ „სოციალ-დემოკრატიულ ფურცელს“, რათა იგი ნამდვილი გამოშატველი იქნეს ქუთათის ცხოვრებისა.

„ცნიგის ფურცლის“ გოდების გამო.

„სოციალ-დემოკრატიულ ფურცელს“ ვაწყობდი და სხვათა შორის მომიხდა აწყობა „ცნობის ფურცლის“ გოდებისა; — მიანდოდა იქვე გამეკეთებია შენიშვნა, მაგრამ ადგილის სიმცირემ ნება არ მომცა და ამისთვის ვსწერ ამ პაწია შენიშვნას.

სტირის „ცნობის ფურცელი“, მისი პარტია, მაგრამ ამ ტირილში სინანულის ნაცვლათ ის პირიქით იმუქრება კიდევ და ხმა მალა გაიძახის: „ვაფროხილებთ ჩვენებურ სოციალდემოკრატიის მეთაურთ და შესაფერ პასუხსაც გავსცემთო.“ — ნეტავი ცოდე, თუ რა შუაშია აქ სოციალ-დემოკრატიის მეთაურები?! — დღეს საერთო გაფიცვაა, გაფიცვა ყველგან, და, რასაკვირელია, სტამბებშიაც გაფიცვას ახდენს მუშა ხალხი, ის მეთაურობს მას, და იბრძვის პირველ პოზიკიაზე განთავისუფლებისათვის. — და აი სწორეთ ეს მუშა ხალხი წარმოადგენს სოციალდემოკრატიულ მუშათა პარტიას. ამ პარტიას წინეთაც ქონდა და ეხლაც აქვს თავისი ორგანო. და თუ უწინ ჩუმათ საიდუმლოთ სცემდა მას, დღეს თავისი მედგარი ბრძოლითა და სისხლისღვრით (და არა „ცნობის ფურცლის“ პარტიის პტყელ-პტყელ სიტყვებით) იმდენი უფლება მოიპოვა, რომ შეუძლია ცხადათ ამოუდგეს გვერდში „ცნობის ფურცლის“-თანა

გაზეთებს და ანგარიში მოსთხოვოს ძველში და ახალში. სწორეთ ეს ორგანო „სხივი“ (და სოციალდემოკრატიული ფურცელი). ჩომბიძისა და უნდა გამოსტქვას მუშათა პარტიამ თავისი გულის ნადები, თავისი რწმენა და მისწრაფება, აი ამ ორგანოდან უნდა გაიგოს მან ნამდვილი და უტყუარი ცნობები თავისი ძმების მოქმედებისა შორეულ რუსეთში და ჩვენში. და სწორეთ ეს ორგანო მიწვდის მას დაუმახინჯებელ ცნობებს დღევანდელი მოძრაობისას. — და ყველა ამის შემდეგ რა გასაკვირია, რომ მუშათა პარტიამ არ ისურვა მისი ორგანოს შეჩერება და მასთან ერთათ თავისი გაჩუმება?! — სწორეთ გიჟი თუ იტყვის — თავისთავს გაეფიცეო, — თორემ ქვეათა მყოფელი ამას ვერ წარმოიდგენს. ჩვენ მუშები და კერძოთ ასოთამწყობები, კარგათ ვიცნობთ „ცნობის ფურცელს“; ვიცით მისი სიყმაწვილე და მოხუცებულობა, — ვიცით, რაც დამცველია მუშათა კლასის და კარგი გაკვეთილიც მისცეს მას თფილისელმა ამხანაგებმა.

„სოციალდემოკრატიულ ფურცლის“ ასოთ-ამწყობი.

გაცხადებული იმედი.

(ქუთ. გუბ. მასწავლებელთა კავშირი)

ქუთათის გუბერნიის სახალხო მასწავლებელთა გაფიცვის დღეთ დანიშნული იყო 24 პარტი; ერთი ნაწილი მასწავლებელთა ამავე დღიდან გაიფიცა, მეორემ განაგრძო მაცადინება ათ აპრილამდე და სამოსწავლო წლის გათავებამდე. ამგვართ მასწავლებლები ღარჩენ გაყოფილი ორ კატეგორიათ: პირველს ეკუთვნოდა ის მასწავლებელნი, რომელთაც ეძლეოდა ჯამაგირი საზოგადოებისგან და მეორეს — ხაზინიდან. საზოგადოების სკოლების მასწავლებელნი ღარჩენ გაფიცვის დღიდან უჯამაგიროთ, სახაზინო სკოლების მასწავლებლები კი დღემდე არხეინათ იღებენ ჯამაგირს — მარიობისთვეში, როდესაც საზოგადო კრება მოხდა, ბევრმა ამხანაგმა დაგვიამედა თფილ-თფილი სიტყვებით ყველა უჯამაგიროთ ღარჩენილი, და მასწავლებელთა კავშირმა აღგვითქვა, რომ ის გამოურიცხავს რამდენიმე პროცენტს თვიურათ, როგორც სოფლის, აგრეთვე ქალაქის იმ მასწავლებლებს, რომლებსაც ეძლევათ ჯამაგირი მთელათ ხაზინიდან და ამგვართ აღმოგვიჩინეს შემწყობას; მაგრამ ეს თქმა სიტყვათ ღარჩა, ჩვენ აღარავის გავხსენებვართ და უჯამაგიროთ ღარჩენილნი, დღესაც უჯამაგიროთ და უნუგემოთ ვზივართ. სოფელს რა აქვს დღეს, რომ ჩვენც კიდევ შევაწუხოთ, როდესაც თითონ სოფლის ხალხი გაქვივებულ მდგომარეობაშია ჩავარდნილი.

კავშირს რომ თავის დაბრუნება შეესრულებია და თითოეულ უჯამაჯიროთ დარჩენილ მასწავლებლისთვის რვა-ათი მანეთი მაინც მიეცათ თვითურათ, დიდ ნუგეშათ მივიღებდით; მაგრამ დავრჩით იმისგან მოტყუილებული, და ამან უფრო მოგვიკლა გული. „მადლარ ხუცესს, დიაკვანიც მადლარი ეგონაო“, ისე შეიქნა ჩვენი საქმე. ვაზ. „ვაფი ვის“ პირველ ნომერში მესამე გვერდზედ ვკითხულობ: „მასწ. კავშირმა“ გადასწყვიტა მომავალ 20 დეკემბრის მასწავლებლის ჯამაგირიდან რამოდენიმე % გადაიდოს ვაფიცულ ფოს. ტელ. — მოხელეთათვის“. ასეთი იყო, ამხანაგებო, ჩვენი შეპირება.

ესთხოვ კავშირს პასუხი მოგვცეს და გამოაცხადოს, როდის შემოვიდეთ ქუთაისში აღთქმული დახმარების მისაღებად!?

ბშიური მასწავლებელი
ლადლო შვანდელი.

ოქტომბრის ანგარიში.

შემოსავალი:		მ.	კ.
I.	1.	7	
	2.	11	
	3.	5-30	
	4.	4-20	
	7.	3-40	
	8.	2-50	
	10.	3-30	
	11.	2-25	
	42.	4	
	51.	3-80	
	53.	3-35	
	101.	4	
	107.	5-15	
	108.	3-90	
	122.	4-50	
	136.	2-20	
	155.	3-20	
	156.	1-90	
	40.	5	
წინა თვის იმავე რაიონიდან:			
	53.	3-35	
	133.	2	
	107.	5-15	
	სულ	89-95	
II.	31.	8-10	
	32.	8-52	
	33.	2-05	
	34.	2-20	
	80.	2-70	
	82.	7	
	83.	5-50	
	სულ	35-80	
IV.	35.	7-50	
	36.	4	
	38.	4-90	
	102.	3-65	
	სულ	20-05	
V.	ხარაზები	12	
	საპოენ.	4	
	სულ	16	

VII.	91.	6-40
	92.	3
	94.	4-50
	97.	1-20
	100.	1-40
	115.	3
	117.	1-90
	118.	2-20
	151.	2-20
	292.	1-50
	309.	2
	646.	2-50
	685.	2-70
	688.	3
	სულ	37-50

VIII.	სულ რაიონებიდან	214-30
შემოწარულებანი:		
	ქილა	10
	პალტო	2
	მეფურნესომეხი	3
	Малыарскій	5
	Безусовъ	5
	Отъ 3 врачей	8
	არტემა	1-50
	შუხა	50
	Серце	10
	ჩიორა	2
	ვ-ო	1
	სტოლიარ. ფურ.	7
	ქობიდან	82
	ოსო	1
	კოსტას. (3 ტრ.)	75
	სათიდან	1
	ოიამასაგან	1-50
	იაკობაშვილი	50
	ფიჩხაძე	10
	ზაზიაშვილი	20
	რიეინაშვილი	25
	ციციანაშვილი	50
	ჩიკვაშვილი	50
	ელიგულაშვილი	50
	გოკიელოვი	100
	ხიჩინოვი	50
	ფიჩხაძე	20
	ციციანაშვილი	50
	ფეიქაროვი	100
	კოკოჩევი	15
	ქამაროვი	50
	ნატარია	23-30
	სულ	878-80

რაიონებიდან:		
	რაჭა	30
	ქვედა-მადლაკი	40-40
	ხონიდან	50
	ოდილოურიდან	8
	სამტრედიიდან	100
	ქიათურიდან	150-50
კვანჭიდან:		
	1031.	1-75
	1025.	6-55
	1030.	60
	1027.	1-50
	1028.	2
	1023.	2
	1032.	1-25
	1026.	3-20

	1033.	2
	1024.	4
	სულ	24-06
შუა ქვითარა:		
	89.	
	90.	80
	91.	90
	92.	80
	93.	90
	94.	90
	95.	1-40
	82.	1-20
	87.	1
	86.	1
	85.	70
	88.	1
	81.	1
	სულ	12-60

შუა-ქვითარა:		
	707.	1-20
	709.	1-10
	708.	1-50
	706.	80
	705.	80
	სულ	5-40
შუა მსაღვანე:		
	952.	2-20
	791.	2
	930.	2
	934.	2
	932.	1-80
	933.	1-60
	936.	1
	931.	1-20
	720.	1-80
	938.	1-80
	712.	2
	713.	1-60
	719.	1-60
	711.	1-80
	718.	1-60
	715.	2
	714.	1
	№	80
	სულ	30-60

ოქტ. მთელი ჯამი	1155	95
გასავალი	მ.	კ.
პროპაგანდისტ. ნახარჯი	254	65
პროპაგან. და სხვა ამხანაგები, ხარჯები	63	75
გურიის კონფერენციის ხარჯები	10	
ბიუროს ოთახი	9	
მუხიანში სახლის ქირა	6	
წვრილი ხარჯები	4	30
ტენიკა	137	80
ციხეში ამხანაგებს	14	
საღდათს გურიისში სამგზ.	3	
გურულ ამხანაგ. სესხ.	30	
დახმარება მოკლ. ოჯახს	5	
საღდათ. დახმარ.	75	
საღდათ.	50	
რაიონზე დანახარჯი	14	50
გვირგ. ქიათურელ.	4	
სულ დახარჯვა ოქტომბერში	556	25
წინა თვის დეფიციტი	228	12
კასაში დარჩა	371	58

ხონის რაიონი.

დრო გამოშვებით, როგორც ვაფიცვით, კერძო სტრუქტურა ქვეყნულ ხონის რაიონში იმართება საღამოები სოც.-დემოკრატიული ორგანიზაციის სახელით. ბოროტი პირები სარგებლობენ შემოაღნიშნული სახელით ღუმიწათა ც გალატაკებულ ხალხს აძრობენ ჯიბიდან სიმწრით შენაძენ ორიოდ გროშს. ვაცხადებთ საჯაროთ, რომ ხონის სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაცია წარამარა არ მართვს საღამოებს თავის რაიონში და, თუმცა საჭიროება მოითხოვს, „სალამოს“ გამართვას წინასწარ ორგანიზაცია აუწყებს ხალხს საღამოს გამართვას და მასთან ერთად ხალხში ასაღებს დანაშაულ ბილეთებს ორგანიზაციის ბეჭედ დაკრულთ. ამასთანავე ვაცხადებთ, ვინც ამის შემდეგ ორგანიზაციის სახელით ფარულად გამართვას საღამოს, ჩვენ იძულებული ვიქნებით, ის ვაფხატონები გამოვაცხადოთ მატყუარებათ და გადავცეთ ხალხს თავიანთი მსჯავრის დასადებათ.

ხონის ს.-დ. ორგანიზაც. ბიურო.

ხონის რაიონი თითქმის სრულიად განიწმინდა ბიუროკრატიის ნაფლეთებისგან! დაბანაკებული ჯარი შეგნებულნი და გათვიცნობიერებული უკვე გაიყვანეს ხონიდან. პოლიცია აღარ არის, ის ქუჩებში ვეღარ გამოდის, თვით ოთახში როგორც მოკალთულა და დრო გამოშვებით „რაპორტებს“ და დონესენებს წერს, მაგრამ რა ქნას! ვეღარ უზღავნის უფრო სებს: ფოჩტა აღარ მიდის, ჩინოვნიკები გაფიქვული არიან და აღფრთოვანებით ელოდებიან დურნოვო-სეველა ტანოვის სამინისტრო თანამდებობიდან გაძევებას! სულში აღარაფერ მიდის; ძველი „დელოები“ აუარებელი ყრია აქ, მაგრამ ახალი „დელო“ არ ემატება. სტრუქტურებს თოფები აღარა აქვს, ის წითელ რაზმელებზე უკვე წაიღეს და ეს ლომ-გულნი ამხანაგები თვითმპყრობელობის სრული ამოსაგდებათ ეშხადებიან! აღარ არის ძველი. ჩვენ ხონის რაიონში უკვე შეუდგენით რევოლიციონურ თვითმართველობის მოწყობის საქმეების მოწყობისა! სოც. ამჩვევების უკვე შედგენილი გვაქვს; მმართველობის კანდიდატები სახეში გვყავს და დარწმუნებული ვართ, მალე რევოლიუციონური თვითმართველობაც გვექნება! ხონის ერთი მუჭა ესერებსაც მონაწილეობა უნდათ, მიღონ რევოლიუციონურ თვითმართველობის არჩევნებში, მაგრამ ერთი დიდებული „ესერის“ რეფერატით გაბრუებულნი ზოგი სრულიად არ ეწერება ამჩვევლთა სიაში და ლამობს თვითმართველობა თვითონ შეადგინონ თავისთვის. დიდებული თვითმართველობა იქნება. „ესერების“ გამგება 30-ი კაცია, ამათში სრული წლოვანი 14-ი კაცი იქნება; 19-ი კაცი აირჩევს 3-მს რევოლიუციონურ თვითმართველობაში, მაგრამ ეს კი არ ვიცი ეს 3-ი კაცი ვის მმართველობას იკისრებს. კმარა დღეს, მკითხველო, ხონის რაიონზედ შენთან ბასი. — ხვალ ან ზევ კიდევ ვიბასოთ.

კანტა.

რუდაძეთ - ვაზლაცევილი
გ. ლორთქიფანიძე.